

Leesrooster 2010-3

1 maart tot en met 4 apr. 2010

Wij lezen over Christus in de Hebreeënbrief.

maandag 1 mrt. **Hebreeën 1:1**

God spreekt! Hij deed dat tot Israël door de profeten die Hij zond. Veelal wilde Israël niet echt horen, maar er waren altijd gelovigen – het gelovig overblijfsel – die wel luisterden.

In deze laatste dagen echter spreekt Hij door de Zoon, en dat is de erfgenaam/lotgenieter ... van alles! Zijn Zoon is het levende woord van God, zoals ook Johannes (1:1-18) zegt.

Wij luisteren ernaar en leven het uit!

dinsdag 2 mrt. **Hebreeën 1:1,2**

Gods Zoon is de lotgenieter/erfgenaam van het al (het heelal). Hij heeft als dé zoon van God alle rechten op de troon over het hele universum.

Zoon betekent ook bouwer: Hij bouwt aan de onderschikking van alle schepselen aan God. Door deze zoon maakt Hij de eonen (NBG: wereld); God heeft alles in Hem, door Hem en tot Hem geschapen (Kolossenzen 1:15,16), dus ook u, jou en mij. In Hem!

woensdag 3 mrt. **Hebreeën 1:3**

De Zoon is de afstraling van Gods heerlijkheid. Afstraling: licht. Hij is het licht van de wereld, en Hij straalt Gods heerlijkheid uit. Hij is de heerlijkheid van God; God zal door Hem allen bereiken en allen zullen tot Gods (h)eer(lijkheid) zijn – de grote vrucht, die zwaar en veel zal zijn in de nieuwe schepping! Daar is geen zon en maan meer nodig, want God zelf én het Lam zorgen voor licht (Openbaring 21:23)!

donderdag 4 mrt. **Hebreeën 1:3**

De Zoon is de afdruk van Gods wezen, Hij toont Gods aangenomen waardigheden; Hij laat aan de schepselen zien wie God is. God is rechtvaardig; de Zoon toont Gods gerechtigheid. God is de richter; Hij heeft aan de Zoon het gericht gegeven (Johannes 5:22,23).

God maakt levend; de Zoon is levendmaker (Johannes 5:21). De naam van God is Jahweh (Ik ben); de Zoon komt als de 'Ik-ben' op aarde: '... eer Abraham was, ben Ik!' (Johannes 8:58). Al wat God is, laat Hij zien, én: Hij is nabij!

vrijdag 5 mrt. **Hebreeën 1:3**

Hij draagt alle dingen door het woord van Zijn kracht. Hij draagt het heelal door Zijn krachtige uitspraak! Dat wil zeggen: Hij draagt, Hij heeft alles in Zijn hand en wij zijn dus in Zijn hand! Zijn uitspraak, Zijn woorden zorgen ervoor, dat niets uit koers gaat, alles gaat perfect volgens plan. Hij verkondigt van meet af aan de afloop en vanouds wat nog niet geschied is. '...Ik zal al Mijn welbehagen doen!' Jesaja 46:10, lees dat vers eens en verheug je!

zaterdag 6 mrt. **Hebreeën 1:3**

Hij bracht de reiniging van de zonden tot stand! Dit is een verwijzing naar Zijn hogepriesterschap naar de ordening van Melchizedek. Zoals de hogepriester van Israël (ordening van Aäron) uit de tabernakel/tempel kwam op grote verzoendag en daarmee kenbaar maakte dat de reiniging voor één jaar een feit was, zo heeft Hij de wérkelijke reiniging van de zonden teweeggebracht door Zichzelf op te

offeren en Zijn bloed te geven. Dit offer geldt niet alleen Israël, maar de hele wereld!

zondag 7 mrt. **Hebreeën 1:3**

Hij is gezet aan Gods rechter(hand) in de hoge. Paulus spreekt ervan in Efeziërs 1:20-23. Hij, Jezus Christus, is nu Christus Jezus, onze Heer, zittend aan Gods rechter(hand)! Dat is de plaats van waaruit Hij de gemeente, het lichaam van Christus bouwt, voedt, koestert, reinigt en heiligt.

Bent u zich bewust van dit alles, wat Hij voor de gemeente, en dus ook aan u en mij doet? Dank Hem ervoor!

maandag 8 mrt. **Hebreeën 1:4-6**

Dit gedeelte spreekt niet van Zijn geboorte in Bethlehem, maar van Zijn opstanding uit de doden! Hij heeft een uitnemender naam dan de boodschappers (NBG: engelen) ontvangen en is gesteld als zoon, als erfgenaam/lotgenieter (1:4). Dit citaat uit Psalm 2:7 wijst op Zijn opwekking uit de doden. De term 'eerstgeborene' wijst erop, dat Hij de eerste is van de nieuwe schepping en van de nieuwe mensheid (Efeziërs 2:15). In Kolossenzen bevestigt de apostel dit met: Hij is de eerstgeborene uit de doden (1:18). Terecht, dat alle boodschappers Hem aanbidden!

dinsdag 9 mrt. **Hebreeën 1:7-9**

De troon van de Zoon (1:8) is 'voor de eon van de eon'; dat wijst op de laatste eon, de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Het zal de vrucht zijn van de vierde, deze vijfde eon. De scepter die Hij hanteert, zal het recht voortbrengen en Hij zal recht doen; gerechtigheid zal er werkelijk wonen (2 Petrus 3:13). Dit blijkt uit vers 9: U hebt gerechtigheid lief en U haat ongerechtigheid!

Ook wij stellen onze leden in dienst van de gerechtigheid (Romeinen 6:18,19).

woensdag 10 mrt. **Hebreeën 1:10-13**

De aarde en de hemelen vergaan, de Zoon blijft. De Zoon heeft meegewerkt aan het grote scheppingswerk van God. Hij blijft de onveranderlijke, dezelfde. Dat geeft voor ons het houvast, de heerlijke zekerheid van Zijn nabijheid, altijd. Generaties komen, generaties gaan, Hij blijft. Hij is de opgestane, op Wie de dood nooit meer vat kan krijgen. We hebben een levende Heer, we verwachten alles van Hem! Op Hem is Psalm 110 (zie vers 13) van toepassing!

donderdag 11 mrt. **Hebreeën 2:5-9**

Hier maakt Hebreeën duidelijk, dat Psalm 8 niet zomaar van de mens spreekt, maar van Jezus Christus! Het gaat om de Ben Ha-Adam, de zoon van Adam, die kort beneden de (hemelse) boodschappers (NBG: engelen) gesteld was, maar nu met heerlijkheid en eer gekroond is. Bij Hem ging het door lijden tot heerlijkheid. Hij moest eerst het lijden en de dood in, om daarna grote heerlijkheid te kunnen ontvangen van Zijn God en Vader. Ook ons overkomt lijden, maar Hij is nabij!

vrijdag 12 mrt. **Hebreeën 2:10-18**

Hij brengt vele zonen tot heerlijkheid. Ook ons. Het kan door (veel) lijden gebeuren. Uit vers 12 blijkt, dat ook Psalm 22 over Christus gaat. Hij kreeg deel aan bloed en vlees en heeft door zijn dood de duivel (door-elkaar-werper) in feite onttroond. Die heeft niet de macht *over* de dood, maar *van* de dood; dus hij kan wel doden, maar niet eruit doen opstaan! Dat kan alleen de Levensvorst zelf, onze Heer Jezus Christus!

zaterdag 13 mrt. **Hebreeën 3:1-6**

De trouw van de Zoon als bouwer is allerhoogst. Mozes was trouw in zijn huis (Israël); zo is de Heer trouw in Zijn huis.

Hebreeën wil de gelovigen uit Israël meenemen om ze aansluiting te doen vinden bij Paulus; ze worden aangesproken als 'heilige broeders, deelgenoten aan de (op-)hemelse roeping' (3:1). Dit bijzondere woord '(op-)hemels' (Grieks: epou-ranon) wordt vijf keer in Efeziërs gebruikt in de bekende uitdrukking: 'te midden van de hemelingen'. Dáár ligt onze toekomst; niet op aarde!

zondag 14 mrt. **Hebreeën 5:1-9**

Het hogepriesterschap van Christus naar de ordening van Melchizedek houdt in, dat Hij koning én hogepriester is. Deze eer heeft Hij niet Zichzelf toegeëigend; Hij werd daartoe door God aangesteld (5:5). Zowel Psalm 2 als Psalm 110 blijken beide over Christus te gaan – in Zijn opstanding en verhoging! Deze hoge positie is alleen aan Hem voorbehouden. Hij heeft eerst gehoorzaamheid geleerd uit Zijn lijden; daardoor werd Hij een volwassen zoon. Hij kan nu meevoelen met onze zwakheden! Hij weet wat lijden is; Hij gaat met ons mee.

Op de zondagsschool worden op weg naar Pasen verhalen verteld van het Paasproject 2010 met thema: God geeft de vrijheid.

Wij lezen met de kinderen mee uit Exodus, het boek van de uittocht van Israël en uiteindelijk van heel de schepping. Een lied zegt: Gods volk wordt uitgeleid. Na de uittocht van Abraham, de exodus van het volk uit Egypte en de uittocht uit Babel lezen wij in Lucas 9:31 over de 'uittocht' van Jezus.

Exodus begint met ellende en verdrukking, maar loopt uit op heerlijkheid. Eigenlijk vormen de hoofdstukken 1-15 één groot Paasverhaal.

maandag 15 mrt. **Exodus 1:1-14**

De Israëlieten zijn met Jakob naar Egypte gekomen, naar Jozef. Dan komt er een koning, die Jozef niet gekend heeft. Hij maakt het volk tot slaven en onderdrukt het.

dinsdag 16 mrt. **Exodus 1:15-22**

De farao wil niet, dat er zonen bij de Israëlieten geboren worden. Zij mogen er niet zijn (vs.22). Zo wordt Egypte het land van de dreiging.

Woensdag 17 mrt. **Exodus 2:1-6**

Er wordt een zoon geboren bij een man en vrouw uit het huis van Levi. Het is een mooi kind. Wij horen niet hoe het heet. Omdat de moeder het in leven wil houden, legt zij het in een kistje (lett.: ark) in het riet. Later zal datzelfde 'jongetje' met het volk door de Rietzee trekken en het door het water naar de overkant leiden. De dochter van de farao hoort het kindje huilen en ziet, dat het een Hebreeuws kind is.

Donderdag 18 mrt. **Exodus 2:6-10**

De moeder krijgt de opdracht het kind te zogen. Als het groot geworden is, brengt zij het naar de dochter van de farao. De prinses neemt hem aan als haar zoon en geeft hem zijn naam: Mozes (lett.: Mosjèh), dat betekent: uit het water getrokken.

vrijdag 19 mrt. **Exodus 2:11-15**

Als Mozes groot geworden is, gaat hij uit tot zijn broeders. Zijn uittocht zou je kunnen zeggen. Het wordt het keerpunt in zijn leven. Hij *'ziet'* hoe een Hebreër door een Egyptenaar geslagen wordt. Maar hij kijkt niet alleen, hij ziet met de ogen van zijn hart, ziet de tranen. In plaats van aan het hof te blijven, wordt hij mens met een opdracht, ontdekt hij zijn naaste. Mozes wordt zoon van Israël. Hij kijkt om zich heen, ziet dat niemand zijn volksgenoot te hulp komt en doodt de Egyptenaar. Hij komt op voor de rechteloze.

Als hij later twee Hebreeuwse mannen ziet vechten en ingrijpt, wordt hem uit de reactie duidelijk, dat iedereen van zijn daad weet. Er worden hem twee vragen gesteld: Wat is je bevoegdheid? En: Wie ben jij? Daarop moet hij, moet ieder mens, moeten ook wij antwoord geven. Mozes besluit te vluchten.

zaterdag 20 mrt. **Exodus 2:16-22**

Hij bereikt het land Midjan. Ook daar komt hij op voor mensen die verdrukt worden, nu voor de dochters van de priester van Midjan. Hij huwt Sippora, maar is *'vreemdeling ... in een vreemd land'*.

zondag 21 mrt. **Exodus 2:23-25**

En het geschiedde in die dagen dat de koning van Egypte stierf: *'en de Israëlieten zuchtten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot God'*. Het volk schreeuwt om hulp. Vers 25 beschrijft Gods reactie: *'En God hoorde hun klacht; God gedacht aan Zijn verbonden met Abraham, Isaak en Jakob. Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoediging met hen.'* Letterlijk staat er: God kende. Dat laatste woord geeft het hart aan van heel de Bijbel. Ik ben gekend. God kent me.

maandag 22 mrt. **Exodus 3:1-20**

Veertig jaar in de woestijn. Na 40 jaar schapen gehoed te hebben, komt hij aan de overkant van (lett.: *achter*) de woestijn bij de berg Gods, Horeb. Achter de woestijn in het leven van een mens, van wat ons overkomt, is God er, is er hoop. Er verschijnt hem een engel (boodschapper) van God. Als hij dichter bij de brandende doornstruik komen wil, zegt God, dat hij zijn schoenen uit moet doen. Zo krijgt hij grond onder de voeten.

Vgl. wat Paulus zegt *over geworteld en gegrond zijn in de liefde*. Tussen jouw voeten en het fundament van je leven moet er geen verhindering zijn. God zegt Wie Hij is (vs.6). Hij heeft het lijden van Zijn volk gezien. En ... Hij stuurt Mozes terug naar Egypte om het volk uit te leiden. Gods naam is *'Ik ben'*, d.w.z.: Ik zal er zijn. Zo maakt God Zich bekend. Dit is meer dan hoe heet U? Ik ben erbij betrokken.

Dat mogen wij ook weten en leven. God is bij ons betrokken, is er ook, juist in de woestijn van het leven.

dinsdag 23 mrt. **Exodus 3:21-22**

'Ik zal bewerken, dat de Egyptenaren dit volk gunstig gezind zijn.' (lett.: Ik zal u genade geven in de ogen van de Egyptenaren.) Als er dan in vs. 22 staat: *'...zo zult gij de Egyptenaren beroven'*, lijkt dat nogal uit de toon te vallen. Dat heeft te maken met de vertaling. Letterlijk staat er *redden* i.p.v. beroven. God is genadig en wil ook de Egyptenaren redden. Hij heeft allen op het oog.

Woensdag 24 mrt. **Exodus 4:1-31**

Mozes worstelt met het feit, dat God hem vraagt terug te gaan om het volk uit Egypte te leiden. Voor hem is het land het dodenrijk. Vgl. Jezus Die in het dodenrijk gaat, opdat wij eruit kunnen gaan. Er moet er Eén in, opdat allen eruit komen. Zo voelt Mozes dat niet. In het nachtverblijf lijkt het alsof *God* hem wil doden. God wil hem niet dood hebben, maar in Egypte om Israël eruit te leiden. Dan wordt zijn zoon besneden. Mozes is deel geworden van zijn volk. Hij kan het volk gaan bevrijden.

donderdag 25 mrt. **Exodus 5:1-21**

De eerste ontmoeting met de farao. Hij reageert afwijzend op het verzoek om het volk te laten gaan om tot Gods eer een feest te vieren. Mozes en Aäron herhalen het verzoek in andere woorden. Weer weigert de koning van Egypte. Nog dezelfde dag geeft hij opdracht het werk te verzwaren. Er ontstaat tweespalt tussen de Israëlieten en Mozes en Aäron.

vrijdag 26 mrt. **Exodus 5:22-24**

Mozes gaat terug naar God. Het is alleen maar uitzichtlozer geworden. Er is geen sprake van redding. God openbaart Zich opnieuw. Hij voegt eraan toe: '*Nu zult gij zien, wat Ik aan Farao doen zal.*' God zal Zijn kracht onthullen, waardoor duidelijk wordt Wie Hij is.

zaterdag 27 mrt. **Exodus 6:1-12**

Drie keer klinkt '*Ik ben*' (vs.6,7,8). Gods licht valt op wat er geopenbaard wordt. Hij is de God Die Zich ook openbaarde aan de aartsvaders. Hij is actief betrokken bij Zijn volk.

Zo is Hij ook actief betrokken bij ons, bij de wereld. Heel Gods plan is erop gericht uiteindelijk een ieder aan Zijn hart te brengen.

zondag 28 mrt. **Exodus 6:27-7:13**

Aankondiging van plagen voor Egypte. In de grondtekst staat: *tien slagen*. God slaat niet de Egyptenaren, maar de goden van Egypte. Al die *slagen* zijn telkens gericht tegen een bepaalde god van het land.

maandag 29 mrt. **Exodus 7:14-8:15**

Het slib van de Nijl levert vruchtbaar land. Het water wordt gebruikt om het land te bevoeien en wemelt van vissen. De Nijl geeft leven. '*Vadertje Nijl*', zeiden de Egyptenaren. Het water van de Nijl verandert in bloed. In plaats van leven is er dood. Het water is ondrinkbaar luisterden.

Dan is er de godin, die eruit ziet als een kikker. Zij zorgt voor de geboorten. De enorme hoeveelheid kikkers verontreinigen het voedsel. De farao weigert het volk te laten gaan.

dinsdag 30 mrt. **Exodus 8:16-32**

Je hebt ook de god van de aarde, die zorgt voor vruchtbaarheid en dat mensen geen last hebben van insecten. De derde plaag wordt gevormd door muggen. Nu worden ook mens en dier het slachtoffer. De wijzen van Egypte hebben geen antwoord. Maar de farao blijft halsstarrig en verandert zijn houding niet.

Ook het ongedierte – overal in het land, maar niet op de plaats waar het volk woont – brengt niet op andere gedachten. Ook al laat de Here zien Wie de macht heeft, de farao laat het volk niet gaan.

woensdag 31 mrt. **Exodus 9:1-35**

De heilige stier zag men als degene, die weet wat de goden de Egyptenaren willen zeggen. De veepest treft alleen het vee van de Egyptenaren. De farao blijft bij zijn weigering het volk te laten gaan.

Verder heb je ook god van de gezondheid, die ervoor zorgt, dat je geen zweren en andere kwalen oploopt. Weer lijden mens en dier, weer blijkt de machteloosheid van de goden van Egypte. In alles gaat het zoals de Here tegen Mozes gezegd heeft. De slagen brengen de farao niet op andere gedachten.

God is te vertrouwen, Hij komt na wat Hij zegt. Die zekerheid mogen wij ook hebben. Gods plan wordt uitgevoerd en het doel bereikt: alles in allen te zijn.

De god van de lucht is verantwoordelijk voor het weer, dankzij hem zijn er geen stormen, geen hagelbuien. Vers 15 benadrukt Gods grote macht. Zijn naam zal uiteindelijk verkondigd worden in heel Zijn schepping. Weer laat de farao het volk niet gaan.

donderdag 1 apr. **Exodus 10:1-28**

Sprinkhanen – letterlijk bedekken zij het gezicht van het land. Er zijn er zoveel, dat het zonlicht verduisterd raakt. Zij vreten al het voedsel weg en veroorzaken hongersnood.

Ten slotte is er de zonnegod. De farao noemde zichzelf zoon van de zon. Als Mozes zijn hand uitstrekt naar de hemel, valt er drie dagen lang een diepe duisternis op het land, het zonlicht wordt weggenomen. Bij elke slag pakt God de goden aan, op wie de Egyptenaren vertrouwen. De farao laat het volk niet gaan.

God is anders dan alle goden van Egypte. Hij houdt van mensen. Hij wist de goden uit.

vrijdag 2 apr. **Mattheus:27:11-26**

Goede Vrijdag – wij lezen uit het evangelie de verzen, die als titel meekregen De veroordeling.

zaterdag 3 apr. **Exodus:11:1-10**

De laatste plaag aangekondigd. De farao krijgt geen steun meer van de wijzen en zijn dienaren pleiten zelfs voor Mozes. Toch weigert hij het volk te laten gaan.

zondag 4 apr. **Exodus 14:15-15:1a**

De ondergang van het leger van Egypte. De Here maakt aan Mozes bekend hoe Hij Israël zal verlossen. Met droge voeten zal het volk over de zeebodem lopen. De wolkkolom plaatst zich achter het volk, tussen de Egyptenaren en de Israëlieten. Dan trekt het volk door het midden van de zee, het water staat als een beschermende muur aan weerszijden van het volk. God redt zijn volk. De gevolgen voor de achtervolgers brengen het volk tot inzicht: zij erkennen Gods almacht, gaan vertrouwen op Hem, want bij Hem is vastheid te vinden. Dat is ook ons erkennen!

maandag 5 apr. **Exodus 15:1-21**

Dan zingen Mozes en de Israëlieten een lied tot Gods eer. God is zeer hoog verheven. Hij is groot in Zijn macht en in Zijn liefde. Hij is trouw aan Zijn volk, als een vader voor hen. *'Wie is als Gij onder de goden, Here?'* (vs.11).

God leidt met liefde en trouw. Hij volvoert Zijn plan. Dat belijden ook wij. Paulus legt ons woorden in het hart en de mond om Hem te lof, eer en dank te brengen.